

vate sammenslutninger, der yder bidrag på 5.000 kr. eller derover til politiske partier eller landsdækkende lister eller yder bidrag på 1.000 kr. eller derover til partiernes lokalorganisationer eller de enkelte kandidater m.v., skal offentliggøre, at der ydes denne støtte.

Kl. 17.05

Beslutningsforslaget vedrører spørgsmål, som vi tidligere i en række tilfælde har drøftet i Folketinget, bl.a. fremsatte SF i 2002 et beslutningsforslag, der indeholdt forslag om nogle af de samme spørgsmål. I bemærkningerne til nærværende beslutningsforslag er det anført, at forslaget er en præcisering af det beslutningsforslag, der blev fremsat i 2002.

De gældende regler om partiers regnskaber findes som bekendt i lov om privates bidrag til politiske partier og offentliggørelse af politiske partiers regnskaber. Loven blev efter en meget grundig debat vedtaget i 1990 af et bredt flertal af Folketingets partier. I 1995 er der foretaget en ændring af lovens regler om, i hvilket omfang partier skal offentliggøre oplysninger om bidragydere i deres regnskaber. Endvidere er der i 2001 indsat en hjemmel i loven til at pålægge straf for overtrædelse af lovens regler om regnskabsaflæggelse.

Loven indebærer, at partier, der har været opstillet til det senest afholdte valg til Folketinget eller Europa-Parlamentet, skal aflægge regnskab over partiets landsorganisations indtægter og udgifter. Under lovforslagets behandling i 1990 blev der stillet forslag om, at det af regnskabet burde fremgå, hvilke privatpersoner der har ydet tilskud på 5.000 kr. eller derover. Spørgsmålet blev herefter drøftet under Folketingets behandling, men et flertal afviste, at loven skulle indeholde en pligt til at oplyse identiteten på de enkelte tilskudsydere.

I 1995 blev der som nævnt gennemført en ændring af loven. Ændringen betød, at regnskabspligtige partier i deres regnskaber skal anføre navn og adresse på private tilskudsydere i tilfælde, hvor et parti i regnskabsåret fra samme private tilskudsydere har modtaget et eller flere tilskud, der tilsammen overstiger 20.000 kr.

I bemærkningerne til lovforslaget fra 1995 er det anført, at formålet hermed var at give interesserede mulighed for at få indsigt i, hvilke personer og foreninger der yder tilskud til de politiske partier. Kravet om angivelse af tilskudsyderens identitet skulle imidlertid ikke omfatte ethvert tilskud, men kun tilskud af en sådan størrelse, altså på mere end 20.000 kr., at der kan

være en reel interesse i at kende giverens identitet.

Regeringen kan ikke støtte forslaget om at ændre disse regler om pligt til at offentliggøre oplysninger om tilskud fra private bidragydere. Folketinget valgte således, som jeg lige har redegjort for, i 1995 efter grundige overvejelser at fastsætte grænsen til 20.000 kr., og jeg mener ikke, der er anledning til at ændre denne grænse.

Som det fremgår af den daværende justitsministers svar på et spørgsmål i forbindelse med lovændringen i 1995, udgør den gældende beløbsgrænse således et kompromis mellem på den ene side offentlighedens interesse i at få kendskab til, hvem der yder bidrag til de politiske partier, og på den anden side de enkelte tilskudsyderes interesse i under diskretion at kunne yde tilskud til de politiske partier, som de støtter. Dette er årsagen til, at man ikke foreslog, at ethvert tilskud skulle fremgå af regnskabet, men kun tilskud af en vis størrelse.

Den daværende justitsminister anførte i den forbindelse i 1995, at en person vil have mulighed for under diskretion at kunne yde et tilskud på f.eks. 10.000 kr., da beløb af denne størrelse næppe kan antages at skabe økonomiske tilknytningsforhold i et omfang, der nødvendiggør åbenhed om tilskudsgiverens identitet. Jeg er enig i disse betragtninger og kan derfor ikke støtte forslaget om at nedsætte nævnte grænse på 20.000 kr.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at forslagsstillerne ønsker at præcisere tilskudsbegrebet i loven, således at lovens regler om regnskabspligt helt entydigt kommer til at omfatte både direkte og indirekte tilskud. Efter regeringens opfattelse er der ikke behov for en sådan yderligere præcisering. I den forbindelse kan jeg henvise til, hvad den daværende justitsminister anførte i besvarelsen af et spørgsmål i tilknytning til den omtalte lovændring i 1995. Heri påpeges det, at det er vanskeligt på en udtømmende måde præcist at angive, hvilke former for privat partistøtte der ydes på anden måde end ved pengebeløb, der er omfattet af lovens tilskudsbegreb.

Samtidig anførte den daværende justitsminister, at der kan opstilles nogle vejledende kriterier med henblik på afgrænsningen af tilskudsbegrebet. Ved vurderingen af, om en støtte i form af andet end et pengebeløb har karakter af tilskud i lovens forstand, må således bl.a. indgå, at der er tale om en ydelse, der sædvanligvis opgøres i penges værdi. Er der f.eks. tale om en ydel-